

Sygn. akt *XI K 252/16*

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku , XI Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Fortuna

Protokolant : Anita Cieślak

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-W. w G.** – M. K.

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 roku sprawy **K. W.**, syna M. i B. z domu W., urodzonemu (...) w E.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie **II K 1680/10** za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 września 2010 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 8 maja 2012 roku do dnia 8 sierpnia 2012 roku.

2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie **VIII K 1050/13** za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 listopada 2013 na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

Skazany odbył karę ograniczenia wolności w całości poprzez odbycie kary zastępczej pozbawienia wolności w okresie: od dnia 22 maja 2015 roku do dnia 6 lipca 2015 roku.

3. Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie **II K 1737/13** za czyn:

a. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

b. z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c. z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d. z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbywa karę pozbawienia wolności: początek kary - 26 grudnia 2016 r., koniec kary - 23 czerwca 2018 r.

Skazany będzie odbywał karę grzywny w formie zastępczej kary pozbawienia wolności: początek kary - 29 lipca 2018 r., koniec kary - 18 sierpnia 2018 r.

4. Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 marca 2014 roku wydanym w sprawie **XIV K 1114/13/S** za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w okresie od nieustalonego dnia lipca 2013 roku do dnia 23 lipca 2013 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzy) lat próby; postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 31 marca 2016 roku do dnia 29 lipca 2016 roku.

5. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 6 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie **VIII K 462/14** za czyn z art. 288 § 1 i 2 k.k. opisany w punkcie II tego wyroku popełniony w dniu 27 kwietnia 2014 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; w dniu 17 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. stwierdził brak podstaw do kontrawencjonalizacji kary 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 21 grudnia 2014 roku do dnia 15 stycznia 2015 roku.

6. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** za czyn:

a. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

b. z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 roku na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

jednostkowe kary ograniczenia wolności połączono orzekając karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

7. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 lutego 2015 roku wydanym w sprawie **XVI K 640/14** za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 4 września 2013 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r. wydanym w sprawie XVI Ko 19/17 Sąd Rejonowy w Częstochowie zamienił karę 3 miesięcy pozbawienia wolności na 30 dni aresztu; postanowieniem z dnia 29 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 24 lutego 2017 r. wydane w sprawie XVI Ko 19/17.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 5 sierpnia 2015 roku do dnia 2 listopada 2015 roku.

8. Sąd Rejonowego w Elblągu z dnia 12 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie **VIII K 92/15** za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 3 k.k. i art. 278 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 19 sierpnia 2014 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 17 listopada 2015 roku do dnia 16 marca 2016 roku.

9. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 grudnia 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na

wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym;

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

10. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie **XI K 650/15** za czyn:

a. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia 26 grudnia 2016 roku.

***

I. Przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 Nr 396) na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego **K. W.** w wyrokach: Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie **VIII K 1050/13**, Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie **II K 1737/13**, Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 marca 2014 roku wydanym w sprawie **XIV K 1114/13/S** i Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 lutego 2015 roku wydanym w sprawie **XVI K 640/14** jednostkowe kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. Przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 Nr 396) na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego **K. W.** w wyrokach: Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 6 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie **VIII K 462/14** w zakresie czynu z art. 288 § 1 i 2 k.k. opisanego w punkcie II tego wyroku i Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** jednostkowe kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 Nr 396) na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. łączy orzeczone wobec skazanego **K. W.** w wyrokach: Sąd Rejonowego w Elblągu z dnia 12 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie **VIII K 92/15**, Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** i Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie **XI K 650/15** jednostkowe kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

V. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

VI. na podstawie § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801) w zw. § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801) zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. D. P. kwotę 206 (dwieście sześć) złotych 64 (sześćdziesiąt cztery) grosze, w tym VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu;

VII. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów związanych z wydaniem niniejszego wyroku łącznego.

SSR Magdalena Fortuna

Sygn. akt: XI K 252/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

11. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie **II K 1680/10** za czyn z art. 284 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 września 2010 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2011 roku zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 8 maja 2012 roku do dnia 8 sierpnia 2012 roku.

12. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie **VIII K 1050/13** za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 listopada 2013 na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

Skazany odbył karę ograniczenia wolności w całości poprzez odbycie kary zastępczej pozbawienia wolności w okresie: od dnia 22 maja 2015 roku do dnia 6 lipca 2015 roku.

13. Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie **II K 1737/13** za czyn:

e. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

f. z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

g. z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

h. z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbywa karę pozbawienia wolności: początek kary - 26 grudnia 2016 r., koniec kary - 23 czerwca 2018 r.

Skazany będzie odbywał karę grzywny w formie zastępczej kary pozbawienia wolności: początek kary - 29 lipca 2018 r., koniec kary - 18 sierpnia 2018 r.

14. Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 marca 2014 roku wydanym w sprawie **XIV K 1114/13/S** za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w okresie od nieustalonego dnia lipca 2013 roku do dnia 23 lipca 2013 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzy) lat próby; postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 31 marca 2016 roku do dnia 29 lipca 2016 roku.

15. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 6 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie **VIII K 462/14** za czyn z art. 288 § 1 i 2 k.k. opisany w punkcie II tego wyroku popełniony w dniu 27 kwietnia 2014 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; w dniu 17 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. stwierdził brak podstaw do kontrawencjonalizacji kary 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 21 grudnia 2014 roku do dnia 15 stycznia 2015 roku.

16. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** za czyn:

c. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

d. z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 roku na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

jednostkowe kary ograniczenia wolności połączono orzekając karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

17. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 lutego 2015 roku wydanym w sprawie **XVI K 640/14** za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 4 września 2013 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r. wydanym w sprawie XVI Ko 19/17 Sąd Rejonowy w Częstochowie zamienił karę 3 miesięcy pozbawienia wolności na 30 dni aresztu; postanowieniem z dnia 29 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 24 lutego 2017 r. wydane w sprawie XVI Ko 19/17.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 5 sierpnia 2015 roku do dnia 2 listopada 2015 roku.

18. Sąd Rejonowego w Elblągu z dnia 12 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie **VIII K 92/15** za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 3 k.k. i art. 278 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 19 sierpnia 2014 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 17 listopada 2015 roku do dnia 16 marca 2016 roku.

19. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 grudnia 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym;

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

20. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie **XI K 650/15** za czyn:

c. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

d. z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresie: od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia 26 grudnia 2016 roku.

/dowód: wniosek skazanego k. 136, k. 192, odpis wyroku, k. 70-71, 90, 93, 94, 98-99, 100-101, 102, 103, 104, 109-110, karta karna, k. 27-30, 150-153, 163-166, 210-213, informacja o pobytach i orzeczeniach k. 2-8, opinia o skazanym k. 47-66, 137-149, 172-182, 201-209, obliczenie kary k. 67, 75, odpis postanowienia k. 91-92, 105, 169-171, 214, pismo SR Poznań Stare Miasto w P. k. 226/

Zachowanie skazanego przed umieszczeniem w zakładzie karnym zostało ocenione negatywnie. Z wywiadu kuratorskiego wynika, że skazany przed osadzeniem nigdzie nie pracował, niełożył na utrzymanie domu, był agresywny i wulgarny wobec konkubiny. Z wywiadu Policji wynika, że skazany przed osadzeniem dopuszczał się przestępstw na terenie całego kraju (kradzieże, kradzieże z włamaniem) oraz zakłócał porządek publiczny poprzez wywoływanie awantur. Do odbycia kary K. W. został doprowadzony przez Policję w dniu 8 maja 2015 r. Od tego czasu przebywał w kilkunastu jednostkach penitencjarnych. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione jako zmienne. K. W. był osiem razy karany dyscyplinarnie m.in. za nielegalne kontakty, uciążenie funkcjonariuszom Służby Więziennej, brak dbałości o własny wygląd, nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, agresywne i wulgarnie zachowanie wobec funkcjonariusza Służby Więziennej. K. W. był również ponad 10 razy nagradzany regulaminowo głównie w celu zachęcenia do poprawy zachowania, za nieodpłatne prace na rzecz zakładu i wyróżniające się zachowanie. W trakcie aktualnego pobytu nie było potrzeby stosowania wobec K. W. środków przymusu bezpośredniego. Skazany w stopniu umiarkowanym przestrzega porządku i dyscypliny. W grupie współosadzonych skazany nie zawsze funkcjonuje bezkonfliktowo. W stosunku do przełożonych skazany nie zawsze odnosi się zgodnie z wymogami regulaminu, o czym świadczą wnioski o wymierzenie kary. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Skazany ma wykształcenie podstawowe. Skazany podejmował prace nieodpłatnie na terenie jednostek penitencjarnych. W Zakładzie Karnym w P. nie jest zatrudniony ani nie zabiegał o pracę. Skazany jest uczniem I semestru kwalifikacyjnego kursu zawodowego o kierunku informatyk. K. W. odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Stopień realizacji zadań wynikających z programu oceniono jako umiarkowany. Na terenie zakładu karnego skazany uczestniczył w zajęciach edukacyjno-motywacyjnych oraz uczestniczył w pełnym cyklu leczenia w Oddziale Terapeutycznym ZK Ł..

/ opinia o skazanym k. 47-66, 137-149, 172-182, 201-209/

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 Nr 396) przepisów regulujących instytucje zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem

wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W myśl art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Wobec ustalenia, że wyroki: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 945/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku w sprawie **XI K 650/15** zostały wydane i uprawomocniły się po dniu 1 lipca 2015 r. istnieje możliwość zastosowania wobec skazanego przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. Jednocześnie – wobec brzmienia art. 4 § 1 k.k. i ustalenia, że czyny przypisane K. W. wyrokami 11-10 zostały popełnione przed dniem 1 lipca 2015 r., istnieje również możliwość zastosowania wobec skazanego przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. Tym samym należało dokonać oceny, który wariant łączenia kar jest dla skazanego korzystniejszy.

Art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. stanowił, iż karę łączną Sąd orzeka, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd może wydać wyrok łączny jedynie wtedy, gdy wymienione przesłanki zachodzą jednocześnie.

W niniejszej sprawie pierwszy wyrok skazujący K. W. zapadł w dniu 28 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt **II K 1680/10** Sądu Rejonowego w Elblągu. Zatem wyrok łączny mógłby obejmować przestępstwa popełnione przed tą datą. Żaden z kolejnych wyroków skazujących K. W. za przestępstwa nie obejmuje czynów popełnionych przed dniem 28 grudnia 2010 r. w związku z czym brak jest możliwości objęcia wyrokiem łącznym kary wymierzonej K. W. w sprawie II K 1680/10 Sądu Rejonowego w Elblągu.

Sąd Rejonowy podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie II KK 215/08 OSNwSK 2009/1/208, którego teza w punkcie 2 brzmi: „Zakładana w art. 569 § 1 k.p.k. dopuszczalność wydania wyroku łącznego jedynie wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej wobec osoby skazanej prawomocnymi wyrokami, a więc nakaz stosowania przy wydawaniu takiego wyroku art. 85 k.k., który dopuszcza łączenie kar jedynie za przestępstwa popełnione "zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny, wyrok do któregośkolwiek z nich", nie oznacza zatem, że punktem odniesienia ma tu być jedynie pierwszy wyrok skazujący, jaki kiedykolwiek wydano wobec oskarżonego, będącego następnie skazywanym jeszcze innymi wyrokami za popełnione przezeń przestępstwa, lecz że chodzi każdorazowo o ten wyrok, który jest chronologicznie pierwszy w odniesieniu do kolejnych przestępstw, za które został on prawomocnie skazany, a które tworzą grupę czynów zabronionych pozostających w zbiegu, w tym i w kolejnym zbiegu. Podobnie w wyroku z dnia 9 października 2008 r. wydanym w sprawie LEX nr 465594 V KK 274/08 Sąd Najwyższy wyraził pogląd: „Wykładnia przepisu art. 85 k.k. prowadzi do wniosku, iż określenie "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa lub kolejnych przestępstw. Ten właśnie pierwszy wyrok powinien zatem być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego. Nie ma natomiast żadnych przeszkód prawnych, aby spośród skazań, których nie obejmie tak ukształtowany wyrok łączny, utworzyć kolejną grupę obejmującą skazania za czyny popełnione zanim zapadł kolejny "pierwszy wyrok" - oczywiście "pierwszy" z punktu widzenia tej kolejnej grupy przestępstw”. W związku z powyższym Sąd ocenił dopuszczalność wydania wyroku łącznego obejmującego kolejne wyroki skazujące K. W. za przestępstwa.

W niniejszej sprawie kolejny wyrok skazujący K. W. "pierwszy" z punktu widzenia kolejnej grupy przestępstw zapadł w dniu **10 grudnia 2013 r.** w sprawie VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu. Tym samym wyrok łączny mógłby obejmować przestępstwa popełnione przed tą datą. Wyroki wydane w sprawach: II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7) obejmują czyny popełnione przed dniem 10 grudnia 2013 r. Wyrok wydany w sprawie VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu zapadł bowiem w dniu 10 grudnia 2013 r., zaś czyny, za które K. W. został skazany późniejszymi wyrokami wydanymi w sprawach II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa-

Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7) zostały popełnione w dniach: 18 lipca 2013 r., od nieustalonego dnia lipca 2013 roku do dnia 23 lipca 2013 roku oraz w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 4 września 2013 r., a więc przed tym jak zapadł wyrok w sprawie VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu. Reasumując, na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach ad. 2, 3, 4 i 7, tj. w sprawach: VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 2), II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7).

Sąd z urzędu rozważał również, czy kolejne wyroki wydane po wyroku w sprawie XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4), którymi został skazany K. W. podlegają połączeniu. W niniejszej sprawie kolejny wyrok skazujący K. W. za przestępstwo z art. 288 § 1 i 2 k.k. opisane w punkcie II tego wyroku zapadł w dniu **6 sierpnia 2014 r.** w sprawie VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5). Zatem wyrok łączny mógłby obejmować przestępstwa popełnione przed tą datą. Spośród kolejnych wyroków skazujących K. W. za przestępstwa wyrok wydany w sprawie VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6) obejmuje czyny popełnione przed dniem 6 sierpnia 2014 r. Istnieją zatem pełne podstawy do wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności wymierzone w sprawach VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) i VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6). Wyrok wydany w sprawie VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) zapadł bowiem w dniu 6 sierpnia 2014 r., zaś czyny, za które K. W. został skazany późniejszym wyrokiem wydanym w sprawie VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6) zostały popełnione w dniu 12 lutego 2014 r., a więc przed tym jak zapadł wyrok w sprawie VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5).

Reasumując, na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach ad. 5 i 6, tj. w sprawach: VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) i VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6).

Sąd z urzędu rozważał również, czy kolejne wyroki wydane po wyroku w sprawie XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7), którymi został skazany K. W. podlegają połączeniu. W niniejszej sprawie kolejny wyrok skazujący K. W. za przestępstwo zapadł w dniu **12 czerwca 2015 r.** w sprawie VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8). Zatem wyrok łączny mógłby obejmować przestępstwa popełnione przed tą datą. Spośród kolejnych wyroków skazujących K. W. za przestępstwa wyroki wydane w sprawach: XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10) obejmują czyny popełnione przed dniem 12 czerwca 2015 r. Istnieją zatem pełne podstawy do wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności wymierzone w sprawach: VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8), XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10). Wyrok wydany w sprawie VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8) zapadł bowiem w dniu 12 czerwca 2015 r., zaś czyny, za które K. W. został skazany późniejszymi wyrokami wydanymi w sprawach: XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10) zostały popełnione w dniach 21 grudnia 2014 r. i 7 maja 2015 r., a więc przed tym jak zapadł wyrok w sprawie VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8).

Na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach ad. 8, 9 i 10, tj. w sprawach: : VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8), XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10).

Podsumowując powyższe rozważania, na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć trzy kary łączne, w ramach których łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach:

#.

- ad. 2, 3, 4 i 7, tj. w sprawach: VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 2), II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7),
- ad. 5 i 6, tj. w sprawach: VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) i VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6),
- ad. 8, 9 i 10, tj. w sprawach: VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8), XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10).

W myśl art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu aktualnie obowiązującym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu sąd orzeka karę łączną. W myśl art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie **II K 1737/13** (ad. 3) K. W. został skazany za czyn:

- a. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
- b. z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- c. z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- d. z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lipca 2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności: początek kary - 26 grudnia 2016 r., koniec kary - 23 czerwca 2018 r. Skazany będzie odbywał karę grzywny w formie zastępczej kary pozbawienia wolności: początek kary - 29 lipca 2018 r., koniec kary - 18 sierpnia 2018 r. Tym samym kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie II K 1737/13 (ad. 3) są karami podlegającymi wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. i stanowią podstawę orzeczenia kary łącznej.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** (ad. 6) K. W. został skazany za czyn:

- a. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

b. z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lutego 2014 roku na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

jednostkowe kary ograniczenia wolności połączono orzekając karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Kara ograniczenia wolności nie została wykonana. Tym samym kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** (ad. 6) jest karą podlegającą wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. i stanowi podstawę orzeczenia kary łącznej.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** (ad. 9) K. W. został skazany za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 grudnia 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności nie została wykonana. Tym samym kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** (ad. 9) jest karą podlegającą wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. i stanowi podstawę orzeczenia kary łącznej.

Reasumując, na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych istnieją podstawy wydania wobec K. W. wyroku łącznego obejmującego kary: pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach ad. 3, 6 i 9.

Wydanie wyroku łącznego wobec K. W. na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych obowiązujących w dniu 30 czerwca 2015 r. jest dla skazanego korzystniejsze, gdyż na podstawie przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć trzy kary łączne, w ramach których łączeniu podlegałyby kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach:

#.

- ad. 2, 3, 4 i 7, tj. w sprawach: VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 2), II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7),
- ad. 5 i 6, tj. w sprawach: VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) i VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6),
- ad. 8, 9 i 10, tj. w sprawach: VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8), XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10).

natomiast na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów regulujących instytucję łączenia kar i środków karnych wyrok łączny wobec K. W. mógłby objąć wyłącznie kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach ad. 3, 6 i 9 tj. w sprawach: II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6) i XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie **VIII K 1050/13** K. W. został skazany za czyn z art. 190 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie **II K 1737/13** K. W. został skazany za czyn:

#.

- z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
- z art. 275 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 270 § 1 k.k. i art. 235 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 288 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 10 czerwca 2015 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie z dnia 25 marca 2014 roku wydanym w sprawie *XIV K 1114/13/S* K. W. został skazany za czyn z art. 291 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzy) lat próby; postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 20 lutego 2015 roku wydanym w sprawie *XVI K 640/14* K. W. został skazany za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r. wydanym w sprawie XVI Ko 19/17 Sąd Rejonowy w Częstochowie zamienił karę 3 miesięcy pozbawienia wolności na 30 dni aresztu; postanowieniem z dnia 29 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w Częstochowie uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 24 lutego 2017 r. wydane w sprawie XVI Ko 19/17.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 zd. 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w tym wypadku: 10 miesięcy pozbawienia wolności) do ich sumy (w tym wypadku: 3 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności miał na uwadze, iż jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104 oraz wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5). Oceniając związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy przestępstwami przypisanymi skazanemu K. W. wyrokami wydanymi w sprawach ad. 2, 3, 4 i 7, tj. w sprawach: VIII K 1050/13 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 2), II K 1737/13 Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 3), XIV K 1114/13/S Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia w Krakowie (ad. 4) i XVI K 640/14 Sądu Rejonowego w Częstochowie (ad. 7) Sąd zważył na niewielki odstęp czasowy pomiędzy tymi przestępstwami oraz na okoliczność, że są to częściowo przestępstwa podobne - występki przeciwko mieniu (art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k.) a częściowo przestępstwa przeciwko wolności (art. 190 § 1 k.k.), przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów (art. 275 § 1 k.k.) oraz przeciwko

wymiarowi sprawiedliwości (art. 235 k.k.). Sąd zważył przy tym, iż przestępstwa przypisane skazanemu tymi wyrokami zostały popełnione w różny sposób i na szkodę różnych pokrzywdzonych. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności brał także pod uwagę wydane opinie o skazanym. Sąd miał na uwadze, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione jako zmienne. K. W. był osiem razy karany dyscyplinarnie m.in. za nielegalne kontakty, ublizanie funkcjonariuszom Służby Więziennej, brak dbałości o własny wygląd, nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, agresywne i wulgarne zachowanie wobec funkcjonariusza Służby Więziennej. K. W. był również ponad 10 razy nagradzany regulaminowo głównie w celu zachęcenia do poprawy zachowania, za nieodpłatne prace na rzecz zakładu i wyróżniające się zachowanie. Sąd zważył, że w trakcie aktualnego pobytu nie było potrzeby stosowania wobec K. W. środków przymusu bezpośredniego. Skazany w stopniu umiarkowanym przestrzega porządku i dyscypliny. W grupie współosadzonych skazany nie zawsze funkcjonuje bezkonfliktowo. Sąd wziął pod uwagę to, że skazany w stosunku do przełożonych skazany nie zawsze odnosił się zgodnie z wymogami regulaminu, o czym świadczą wnioski o wymierzenie kary. Sąd zważył, że skazany podejmował prace nieodpłatnie na terenie jednostek penitencjarnych. K. W. odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Stopień realizacji zadań wynikających z programu oceniono jako umiarkowany. Na terenie zakładu karnego skazany uczestniczył w zajęciach edukacyjno motywacyjnych oraz uczestniczył w pełnym cyklu leczenia w Oddziale Terapeutycznym ZK Ł.. Mając na uwadze omówione wyżej okoliczności sprawy, Sąd uznał iż kary pozbawienia wolności za przypisane skazanemu czyny opisane w punktach 2, 3, 4 i 7 części wstępnej wyroku łącznego należy połączyć przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji. Kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona w punkcie I wyroku jest karą adekwatną do stopnia winy skazanego oraz społecznej szkodliwości jego czynów.

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 6 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie **VIII K 462/14** K. W. został skazany za czyn z art. 288 § 1 i 2 k.k. opisany w punkcie II tego wyroku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. W dniu 17 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. stwierdził brak podstaw do kontrawencjonalizacji kary 3 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18 września 2014 roku wydanym w sprawie **VII K 514/14** K. W. został skazany za czyn:

- z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;
- z art. 226 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

jednostkowe kary ograniczenia wolności połączono orzekając karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 zd. 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w tym wypadku: 4 miesiące pozbawienia wolności) do ich sumy (w tym wypadku: 9 miesięcy pozbawienia wolności), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności miał na uwadze, iż jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna

pozwała na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104 oraz wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5). Oceniając związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy przestępstwami przypisanymi skazanemu K. W. wyrokami wydanymi w sprawach ad. 5 i 6, tj. w sprawach: VIII K 462/14 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. (ad. 5) i VII K 514/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie (pkt 6) Sąd zważył na niewielki odstęp czasowy pomiędzy tymi przestępstwami oraz na okoliczność, że nie są to przestępstwa podobne - art. 288 § 1 k.k. to występki przeciwko mieniu natomiast występki z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. to przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Sąd zważył przy tym, iż przestępstwa przypisane skazanemu tymi wyrokami zostały popełnione w różny sposób i na szkodę różnych pokrzywdzonych. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności brał także pod uwagę wydane opinie o skazanym. Sąd miał na uwadze, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione jako zmienne. K. W. był osiem razy karany dyscyplinarnie m.in. za nielegalne kontakty, ublizanie funkcjonariuszom Służby Więziennej, brak dbałości o własny wygląd, nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, agresywne i wulgarne zachowanie wobec funkcjonariusza Służby Więziennej. K. W. był również ponad 10 razy nagradzany regulaminowo głównie w celu zachęcenia do poprawy zachowania, za nieodpłatne prace na rzecz zakładu i wyróżniające się zachowanie. Sąd zważył, że w trakcie aktualnego pobytu nie było potrzeby stosowania wobec K. W. środków przymusu bezpośredniego. Skazany w stopniu umiarkowanym przestrzega porządku i dyscypliny. W grupie współosadzonych skazany nie zawsze funkcjonuje bezkonfliktowo. Sąd wziął pod uwagę to, że skazany w stosunku do przełożonych skazany nie zawsze odnosił się zgodnie z wymogami regulaminu, o czym świadczą wnioski o wymierzenie kary. Sąd zważył, że skazany podejmował prace nieodpłatnie na terenie jednostek penitencjarnych. K. W. odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Stopień realizacji zadań wynikających z programu oceniono jako umiarkowany. Na terenie zakładu karnego skazany uczestniczył w zajęciach edukacyjno motywacyjnych oraz uczestniczył w pełnym cyklu leczenia w Oddziale Terapeutycznym ZK Ł.. Mając na uwadze omówione wyżej okoliczności sprawy, Sąd uznał iż kary pozbawienia wolności za przypisane skazanemu czyny opisane w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku łącznego należy połączyć przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji. Kara łączna 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia winy skazanego oraz społecznej szkodliwości jego czynów.

Wyrokiem Sąd Rejonowego w Elblągu z dnia 12 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie **VIII K 92/15** K. W. został skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 i 3 k.k. i art. 278 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2015 roku wydanym w sprawie **XV K 945/15** K. W. został skazany za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym. Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie **XI K 650/15** K. W. został skazany za czyn:

- z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 275 § 1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2015 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono orzekając karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 zd. 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (w tym wypadku: 4 miesiące pozbawienia wolności) do ich sumy (w tym wypadku: 1 rok i 1 miesiąc pozbawienia wolności), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia

wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności miał na uwadze, iż jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104 oraz wyrok Sąd Apelacyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5). Oceniając związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy przestępstwami przypisanymi skazanemu K. W. wyrokami wydanymi w sprawach ad. 8, 9 i 10, tj. w sprawach: : VIII K 92/15 Sądu Rejonowego w Elblągu (ad. 8), XV K 945/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku (ad. 9) i XI K 650/15 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku (ad. 10) Sąd zważył na średni odstęp czasowy pomiędzy tymi przestępstwami oraz na okoliczność, że częściowo nie są to przestępstwa podobne - art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 3 k.k. to występki przeciwko mieniu, art. 275 § 1 k.k. należy do występków przeciwko wiarygodności dokumentów natomiast występki z art. 226 § 1 k.k. to przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Sąd zważył przy tym, iż przestępstwa przypisane skazanemu tymi wyrokami zostały popełnione w różny sposób i na szkodę różnych pokrzywdzonych. Sąd wydając wyrok łączny i określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności brał także pod uwagę wydane opinie o skazanym. Sąd miał na uwadze, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione jako zmienne. K. W. był osiem razy karany dyscyplinarnie m.in. za nielegalne kontakty, ublizanie funkcjonariuszom Służby Więziennej, brak dbałości o własny wygląd, nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, agresywne i wulgarne zachowanie wobec funkcjonariusza Służby Więziennej. K. W. był również ponad 10 razy nagradzany regulaminowo głównie w celu zachęcenia do poprawy zachowania, za nieodpłatne prace na rzecz zakładu i wyróżniające się zachowanie. Sąd zważył, że w trakcie aktualnego pobytu nie było potrzeby stosowania wobec K. W. środków przymusu bezpośredniego. Skazany w stopniu umiarkowanym przestrzega porządku i dyscypliny. W grupie współosadzonych skazany nie zawsze funkcjonuje bezkonfliktowo. Sąd wziął pod uwagę to, że skazany w stosunku do przełożonych skazany nie zawsze odnosił się zgodnie z wymogami regulaminu, o czym świadczą wnioski o wymierzenie kary. Sąd zważył, że skazany podejmował prace nieodpłatnie na terenie jednostek penitencjarnych. K. W. odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Stopień realizacji zadań wynikających z programu oceniono jako umiarkowany. Na terenie zakładu karnego skazany uczestniczył w zajęciach edukacyjno motywacyjnych oraz uczestniczył w pełnym cyklu leczenia w Oddziale Terapeutycznym ZK Ł.. Mając na uwadze omówione wyżej okoliczności sprawy, Sąd uznał iż kary pozbawienia wolności za przypisane skazanemu czyny opisane w punktach 8, 9 i 10 części wstępnej wyroku łącznego należy połączyć przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji. Kara łączna 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w punkcie III wyroku jest karą adekwatną do stopnia winy skazanego oraz społecznej szkodliwości jego czynów.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w pozostałym zakresie.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.

K. W. korzystał w trakcie postępowania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, dlatego też na podstawie przytoczonych w punkcie VI wyroku przepisów Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. P. kwotę 206 złote i 64 groszy z podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Kosztami procesu na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. obciążono Skarb Państwa.